

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

marec 2013

Vyvolenie – predurčenie

Veľmi srdečne vás všetkých zdravím tým TAK HOVORÍ PÁN z Izaiáša 46:10:

„...od počiatku oznamujem to, čo bude na koniec, a od pradávna veci, ktoré sa ešte nestali, ktorý hovorím: Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len líbi“.

Boh pred založením sveta pripravil Svoj spásny plán, to znamená, že učinil rozhodnutia, ako sa Jeho plán vykúpenia naplní. Uprostred dejín ľudstva pokračujú spásne dejiny a jedná sa o to, aby sme poznali, čo má Boh s tými Svojimi v úmysle, a aby sme sa nechali do tohto plánu začleniť.

Apoštol Peter vo svojom prvom kázaní po vyliatí Svätého Ducha hovorí, ako všetko, čo sa s Ježišom Kristom stalo, patrilo k rade Božej a do Jeho spásneho plánu. On hovorí o Vykupiteľovi: *„...toho určenou radou a predzvedením Božím vydaného ste vzali a rukou bezbožných pripáli na kríž a zavraždili (ev. Jána 19:16–37), ktorého Boh vzkriesil oprostiac bolesti smrti, ako aj nebolo možné, aby bol ňou držaný.“* (Skutky 2:23–27, Žalm 16:8–11)

V druhom kázaní Peter pozdvihol, že Boh Svoj úmysel dopredu oznámil:

„...a Boh, čo predzvestoval skrze ústa všetkých Svojich prorokov, totiž že Jeho Kristus bude trpieť, takto splnil.“ (Skutky 3:18, Žalm 22, Izaiáš 53)

Aj vo svojom treťom kázaní sa apoštol znovu dotkol témy predurčenia:

„Lebo sa naozaj zišli v tomto meste na tvojho svätého služobníka Ježiša, ktorého si pomazal, Herodes a Pontský Pilát s pohanmi aj s izraelským ľudom, aby vykonali všetko, čo predurčila tvoja ruka a tvoja rada, aby sa stalo.“ (Skutky 4:27–28)

Do Božieho plánu spásy nie sú začlenení len Židia – vyvolený národ Boží – ale aj všetci veriaci z pohanských národov. Jeho vyvolenie a predurčenie ďaleko prekračuje to, čo my ľudia môžeme pochopiť.

„...a riekol: To je primálo, aby si mi bol služobníkom pozdvihnúť pokolenia Jakobove a navrátiť chránených z Izraela; ale som ňa dal za svetlo pohanom, aby si bol Mojím spasením až po koniec zeme.“ (Izaiáš 49:6)

Pavol spája zaslúbenie s vierou: „A Písmo predvidiac, že Boh z viery ospravedľňuje pohanov, predzvestovalo Abrahámovi spásne zaslúbenie: Požehnané budú v tebe všetky národy.“ (podľa nem. prekladu, Galatským 3:8, 1. Mojžišova 18:18)

„...to jest, nie telesné deti Abraháma sú tým tiež detmi Božími, ale len deti zaslúbenia počítajú sa za potomstvo Abrahámove.“ (Rimanom 9:8, podľa nem. prekladu) „Ale my, bratia, sme ako Izák, detmi zaslúbenia.“ (Galatským 4:28)

Pravá viera je ukotvená v zaslúbeniach Božích. Tak ako Abrahám veril tomu, čo mu Boh zaslúbil, a videl to naplnené, tak i všetci vyvolení veria zaslúbeniam Božím a prežívajú ich naplnenie: „Tak isto Abrahámovi zaslúbené požehnanie malo byť skrze Krista Ježiša podielom pohanov, aby sme dostali zaslúbenie Ducha skrze vieru.“ (Galatským 3:14, podľa nem. prekladu) Pravé Božie deti prijímajú plné požehnanie všetkých zaslúbení skrze moc Svätého Ducha.

Tak iste, ako sa Slovo v Synovi Božom zjavilo v ľudskej telesnej postave a stalo sa telom (ev. Jána 1), tak iste bude každé Božie Slovo, ktoré je pre nich určené, zjavené vo všetkých synoch a dcérach Božích. V ňom sú všetky zaslúbenia, ktoré nám Boh dal, áno a amen – ich naplnením je skrze nás Boh oslávený (2. Korinským 1:20).

Boh ľuďom od počiatku daroval slobodnú vôľu tak, aby sa každý mohol rozhodnúť pre Neho alebo proti Nemu. Ale pretože vedel, kto ponuku milosti prijme, mohol už pred založením sveta mená týchto ľudí zapísať do knihy života zabitého Baránka (Zjavenie 13:8, 17:8, 21:27).

„...tak, ako si nás v Ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním, v láske, predurčiac nás k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom Neho podľa ľúbosti Svojej vôle.“ (Efezským 1:4–5)

Skrze to nám On „...oznánil tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej rady, ktorej vykonanie si sám predsavzal“ (verš 9, podľa nem. prekladu). Amen!

Apoštol Pavol skutočnosť vyvolenia a predurčenia vždy znovu zdôrazňoval. Píše:

„Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil byť sformovaní do obrazu Svojho Syna, aby On bol prvorodeným medzi mnohými bratmi. A ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých

ospravedlnil, tým prepožičal slávu.“ (Rimanom 8:28–30, podľa nem. prekladu)

To je určenie vyvolených. Predtým ako existovala zem, raj a pád do hriechu, ešte predtým ako začal čas, Boh všetkých vyvolených predurčil a v Ježišovi Kristovi vyvolil, oddelil, zasvätil a posvätil.

„A Ja za nich posväcujem sám Seba, aby aj oni boli posvätení v pravde.“ (ev. Jána 17:19)

Kto číta v ev. Jána 17 od verša 20 a ďalej, je zasvätený do hĺbky Božej spásnej rady.

„...Ja v nich a Ty vo Mne, aby došli k dokonalej jednote, aby svet poznal, že si ma Ty poslal, a že si ich miloval tak, ako si Mňa miloval.“ (verš 23, podľa nem. prekladu)

„JA v nich...“ to je uskutočnené tajomstvo Božie medzi vyvolenými a predurčenými. Všetko máme v Ňom, ktorý povedal: *„...lebo si ma miloval pred založením sveta.“* (ev. Jána 17:24)

Spasiteľ a spasení boli už pred založením sveta milovaní a predurčení. *„... títo poznali, že si ma Ty poslal. A oznámil som im Tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a Ja v nich.“* (v. 25–26). Amen.

Aby to Pavol stručne a priamo vyjadril, píše o tejto téme v liste Efezským 3:1–12 nasledujúce: *„...že mi v zjavení oznámil tajomstvo ... ako je teraz zjavené Duchom Jeho svätým apoštolom a prorokom, že sú pohania spoludedičmi a spolutelom a spoluúčastníkmi Jeho zaslúbenia v Kristu Ježišovi ... aby bola teraz skrze Cirkev oznámená kniežatstvám a mocnostiam v ponebeských oblastiach prerozmanitá múdrosť Božia...“* (Efezským 3:1–12)

Prijatie a odmietnutie

V liste Rimanom v kapitolách 9, 10 a 11 osvetľuje Pavol skutočnosť, že Izrael, vyvolený ľud, odmietol to, čo Boh zaslúbil, a pokračuje pohľadom na národy:

„A Izaiáš sa odvažuje a hovorí: Nájdený som od tých, ktorí ma nehľadali, zjavený som tým, ktorí sa po Mne nepýtali. Ale o Izraelovi hovorí: Celý deň som vystieral Svoje ruky k ľudu neposlušnému a protirečiacemu.“ (Rimanom 10:20–21, 3. Mojžišova 26, Ezechiel 20)

Izrael protirečil, Izrael ako celok odmietol a zostal v nevere a neposlušnosti. Potom apoštol pokračuje:

„Hovorím teda: Či azda Boh zavrhol Svoj ľud? Nech sa nestane! Lebo veď i ja som Izraelita, zo semena Abrahámovho, z pokolenia Benjaminovho. Nezavrhol Boh Svojho ľudu, ktorý vopred poznal.“ (Rimanom 11:1–2)

Boh Svoj ľud nezavrhol, aj keď Ho Jeho ľud odmietol. On predsa prišiel k tým Svojim a tí Jeho Ho neprijali. Len ten, kto Ho prijal a v Jeho meno uveril, dostáva právo byť dieťaťom Božím (ev. Jána 1:11–12). Až dodnes leží zástera na ich srdciach a len skrze zjavenie Ježiša Krista môže byť odňatá (2. Korintským 3:12–18).

Žijeme na konci času milosti a to, čo sa dialo vtedy s Izraelom, sa teraz deje s Cirkvou z národov:

„Lebo aj nám sa zvestovalo evanjelium ako aj tamtým. Ale tamtým slovo zvesti, ktoré počuli, neosožilo, pretože sa nezjednotilo s vierou tých, ktorí počuli.“ (Židom 4:2, podľa nem. prekladu) Vyvolenie musí každý osobne prijať a žiť v súlade s ním. Pravá viera je ukotvená v zasľúbeniach Božích, len pravá viera vedie k naplneniu. Teraz sa jedná o to, aby sa všetci nechali začleniť do Jeho predurčenej rady.

Za vierou musí nasledovať poslušnosť. To vidíme obzvlášť u Abraháma, keď mal obetovať Izáka (Jakoba 2:21–26 a 1. Mojžišova 22). Abrahám nerobil niečo podľa vlastného uváženia – on poslúchol a učinil, čo mu Pán prikázal. Tak sa stala viera skrze vykonaný skutok ospravedlnením. Presne o to sa jedná pri Jeho vyvolenom národe a tiež s Cirkvou! Viera je bez skutkov, ktoré k nej náležia, mŕtva a je len prázdny mýznaním úst.

Apoštol Peter pokračuje: *„Preto je aj napísané v Písme: Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený.“* (1. Petrova 2:6, Žalm 118:22)

Nádherné: Všetci, ktorí svoju dôveru nekladú v seba alebo v nejakého človeka, ale v Neho, ten vzácny Uholný Kameň, budú ako živé kamene vzbudovaní a nebudú nikdy zahanbení: *„...i vy sami ste ako živé kamene budovaní v duchovný dom, v sväté kňazstvo, obetovať duchovné obeti, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.“* (1. Petrova 2:5, podľa nem. prekladu) – a Jeho dom sme my – stĺp a základ pravdy (1. Timoteova 3:15, Židom 3:6).

„Teda vám, ktorí dôverujete, bude k vzácnemu dobru, ale pre neposlušných kameňom, ktorý zavrhli staviteľa, práve ten sa stal uholnou hlavou a kameňom úrazu a skalou pohoršenia, im, ktorí sa urážajú na slove

súc neposlušní, na čo sú aj určení.“ (1. Petrova 2:7–8, Izaiáš 28:16, podľa nem. prekladu)

Tu sú jasne rozlíšení praví veriaci, ktorí svoju dôveru zložili v Pána, od tých v Jeho ľuďe, ktorí neverili tak, ako hovorí Písmo. Pri prvom príchode Krista duchovní stavitelia zavrhlí základný kameň, teraz zavrhujú záverečný kameň (Zachariáš 4:7, Skutky 4:11). Náš Pán a Spasiteľ je ten Prvý a ten Posledný. On je Alfa a Omega, Základný i Záverečný Kameň.

Aby mohol každý sám seba skúsiť a zistiť, či náleží k pravým veriacim, vyvoleným a predurčeným, alebo k tým, ktorí sa pohoršia na Jeho Slove, ktoré Boh pre náš čas zaslúbil, mal by byť ešte raz prečítaný zodpovedajúci verš: „...im, ktorí sa na ňom urážajú, súc Slovu neposlušní, na čo sú aj určení.“ (1. Petrova 2:8, podľa nem. prekladu) To bolí, ale je to tak. Vždy sa jedná o zaslúbené Slovo hodiny a o to, čo Boh práve teraz koná. Kto to neprijíma a neverí, je určený k tomu zostať v neposlušnosti a v nevere, pohoršiť sa na tom a byť zatratený.

Pre jedných je On kameňom spásy, pre iných kameňom urážky. Kto Bohu neverí, pohoršuje sa na ňom v neposlušnosti proti Slovu. A kto to môže pochopiť: aj tu je hovorené o predurčení. Vždy, keď prišiel čas naplnenia, všetci vyvolení uverili, poznali čas a hodinu a boli účastní toho, čo Boh konal. Na nich sa vzťahovalo: „Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal zo tmy do svojho predivného svetla, ktorí ste kedysi neboli ani ľuďom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste neboli dostali milosrdenstva, ale teraz ste dostali milosrdenstvo.“ (1. Petrova 2:9–10)

Pavol, ktorý mal na základe Božieho povolania priamu zodpovednosť, sa predstavil ako „Pavel, sluha Boží a apoštol Ježiša Krista pre vieru vyvolených Božích a pre poznanie pravdy, ktorá je osvedčená skrze pobožné putovanie....“ (Títa 1:1, podľa nem. prekladu)

Apoštol ukazuje, aké dôležité je veriť pravde, a aké dôsledky má naša nevera v pravdu: „...a s každým zvodom nepravosti medzi tými, ktorí hynú, pretože si neprivlastnili lásku k pravde, aby boli spasení; a preto im Boh pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili lži....“ (2. Tesaloničanom 2:10–11) Božia láska k Slovu je podmienkou toho, že nám bude zjavené a že zostaneme ušetrení od každej lži. Potom apoštol adresuje pravým veriacim to, čo ja tiež vzťahujem na všetkých, ktorí teraz v pravde veria: „Ale my sme podľní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, pretože si vás Boh vyvolil od počiatku k spaseniu skrze Duchom vypôsobené posvätenie a skrze vieru v pravdu....“ (verš 13, podľa nem. prekladu)

V liste Timoteovi píše muž Boží: „*Ale Duch hovorí výslovne, že v neskorších časoch odstúpia niektorí od viery, ktorí budú počúvať bludných duchov a učenia démonov...*“ (1. Timoteova 4:1)

My sme predsa prišli do posledného času a vidíme, že sa toto Slovo napĺňa. Tak iste, ako každé pravé učenie pochádza od Boha, prichádza každé falošné učenie od bludných duchov, áno, od démonov. Len Duch pravdy vedie do každej pravdy (ev. Jána 16:13). A len „...všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím, tí sú synmi Božími.“ (Rimanom 8:14)

Potom ukazuje svojmu spolupracovníkovi – a dnes nám všetkým – podmienku, ako byť „...dobrým služobníkom Ježiša Krista, krmeným slovami viery a dobrého učenia, ktoré si doteraz nasledoval.“ (1. Timoteovi 4:6b, Izaiáš 28:17)

Apoštol ďalej napomína: „Maj pozor na seba i na učenie, zotrúvajú v tom. Lebo keď to budeš robiť, zachrániš aj seba aj tých, ktorí ťa počúvajú.“ (verš 16) Amen.

„*To uč a dôrazne pripomínaj: Ak niekto inak učí a nedrží sa zdravých slov nášho Pána Ježiša Krista a učenia, ktoré slúži k pobožnosti, je zaslepený nadutosťou a skutočne nerozumie ničomu...*“ (1. Timoteova 6:3–4, podľa nem. prekladu)

Syn človeka hovorí: „*Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. Ak niekto chce činiť Jeho vôľu, ten bude vedieť o tom učení, či je z Boha, a či Ja hovorím sám od seba.*“ (ev. Jána 7:16–17). To isté môže povedať každý pravý poslaný Pánov. Najprv musíme byť pripravení vôľu Božiu konať, až potom nám bude zjavená. Povstalý Pán najprv vyučoval 40 dní Svojich apoštolov (Skutky 1:1–5) a potom im prikázal: „...*učte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal!*“ (ev. Matúša 28:20) V Biblii zdokumentované učenie apoštolov je učením Krista a platí až do konca ako to jediné pravé učenie (Skutky 2:42).

Aj to, čo píše apoštol Ján, musíme brať veľmi vážne: „...*že niktorá lož nie je z pravdy.*“ (1. Jánova 2:21) O pravých veriacich čítame: „...*pre pravdu, ktorá zostáva v nás, a bude s nami na veky.*“ (2. Jánova 1:2). K tomu hovoríme: Amen!

Pavol píše v 2. Timoteovi v 3. kapitole o tom, čo sa bude diať v poslednom čase: „*A ako čo Jannes a Jambres sa postavili proti Mojžišovi, tak sa aj títo stavajú proti pravde, ľudia skazení na myslí, nedokázaní čo do viery.*“ (2. Timoteova 3:8) Áno, oni vždy vystupujú proti tomu, ktorého Pán povolal k tomu zvestovať absolútnu pravdu v spojení so spásnymi dejinami. Sú to

ľudia narušenej mysle. K tomu musí byť povedané, že každé pravé učenie dáva zmysel a každé falošné učenie je nezmyselné.

Z čias Mojžiša máme v 4. Mojžišovej v 16. kapitole správu, že práve z kmeňa Léviho, ktorý Boh vyvolil k službe v chráme, vystúpil proti Mojžišovi opovrhovač Kóre. Tento Levita v sebe nechal vzrásť závišť, hľadel na povolaného Božieho muža Mojžiša opovrhlivo a myslel si, že si Mojžiš nárokoval pre seba príliš veľa. A hľa, rýchlo sa okolo neho zhromaždila skupina. Áno, potom však o tomto Kórem, ktorý jedinečné poslanie Mojžiša nerešpektoval, hovoril Boh a vyslovil proti nemu rozsudok a učinil mu koniec spolu s celou jeho skupinou. Prečo bol tento príklad pre nás zaznamenaný? Ako výstraha. (2. Timoteova 3:16)

Veriacim zvesti konečného času neškodia falošní proroci a kristovia, ktorí všade vystupujú, ale mužovia, ktorí „...aj z vás samých povstanú, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.“ (Skutky 20:30) Oni kladú nárok, že sú skrze službu zvestovateľa vyvedení von, ale potom sa tak ako Dátan a Kóre osamostatňujú a tvoria skupiny, ktoré veria svojim zvláštnym zjaveniam. List Júdov o nich hovorí: „*To sú tí, ktorí spôsobujú rozdelenia...*“ Ale každá služba, ktorú ustanovil Boh, slúži k budovaniu Cirkvi (Efezským 4:11–16).

Áno, ak by to bolo možné, tak by boli šikovne prezentovaným bludom zvedení aj vyvolení. Ale Bohu buď vďaka, že to nie je možné. Vyvolení rozpoznajú náboženský podvod a zostávajú v Slove a v Cirkvi.

Ako v dňoch Eliáša pozostalo sedem tisíc z Izraela a nesklonilo svoje kolena pred Baálom, tak hovorí Boží muž v liste Rimanom 11:5: „*Takto sa teda stalo, že i v terajšom čase je zostatok podľa vyvolenia milosti.*“ Amen.

Len vyvolení sú Nevestou Baránka, ktorá bude pri návrate Krista vzata do slávy. Sú to múdre panny, ktoré sú pripravené a vojdú na svadobnú hostinu (ev. Matúša 25:10, Zjavenie 19:7). Pre nich platí blahoslavenie: „*Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.*“ (ev. Matúša 13:16) Ich oči vidia, ich uši počujú, ich srdcia veria, poznávajú deň milostivého navštívenia Božieho. Pri nich sa plní všetkých deväť blahoslavenstiev, oni sú čistého srdca a uvidia Boha (ev. Matúša 5:3–12). Ako vyvolení zostávajú v Slove a odkladajú každý výklad. Zostávajú v milosti a láske, putujú po cestách Božích a počávajú len na to, čo Duch Boží hovorí v Cirkvi skrze Slovo Božie.

Porovnanie, ktoré sa vypláti

Čo sa dialo pri prvom príchode Krista, a čo sa deje teraz, pred Jeho druhým príchodom? Ján vystúpil a zložil svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci prišli ku pravej viere (ev. Jána 1:7). Tak, ako sa skrze službu Jána Krstiteľa naplnil Izaiáš 40:3 a Malachiáš 3:1, totiž, že skrze jeho zvesť zasiahne srdcia otcov žijúcich vo viere Starého zákona a Pánovi privedie pripravený ľud (ev. Lukáša 1:16–17), tak sú teraz srdcia Božích detí privádzané späť k učeniu apoštolov, ku viere apoštolských otcov. Skrze túto *poslednú* zvesť bude Pánovi znovu privedený pripravený ľud.

V 1. Korintánom 10 nám Pavol kladie pred zrak vyvedenie vyvoleného ľudu Izraelského. Všetci stáli pod oblakom, všetci prešli cez Červené more, všetci boli pokrstení v Mojžiša, všetci jedli mannu, všetci pili z duchovnej skaly, ktorou bol Kristus (verše 1–4).

Áno, a potom nasleduje zarážajúci rozsudok: „*Ale vo väčšine z nich sa nezaľúbilo Bohu, lebo boli pobití a rozmetaní na púšti.*“ (verš 5) Vo verši 11 sme oslovení priamo my: „*A toto všetko sa dialo tamtým predobrazne, a je napísané ako výstraha pre nás, ktorí stojíme pred koncom vekov.*“ (podľa nem. prekladu) Tento varovný príklad bol napísaný pre nás, ktorí žijeme na konci času sveta. O prorokovi, vyvedení, krste, o ohnivom stĺpe, o všetkom tom, čo Boh učinil, nestačí hovoriť – musíme sa sami seba pýtať, čo Boh vykonal na nás a či na nás Božie zaľúbenie skutočne spočíva.

Vtedy Boh na väčšine Svojho vyvoleného národa nenašiel zaľúbenie. Ale práve na tom záleží, ako to ukazuje príklad Enocha, ktorý pred svojím vytrhnutím dostal svedectvo, že je ľúby Bohu (Židom 11:5–6).

O to sa predsa jedná – poznať cestu, po ktorej Boh teraz s Cirkvou kráča. Pretože len tak môže spočinúť Božie zaľúbenie na všetkých, ktorí budú vytrhnutí. Sú vo svojom najhlbšom vnútri srdca v absolútnom súlade s Bohom, s Jeho Slovom, a tak aj s Jeho vôľou pre tento dôležitý úsek dokonania spásnych dejín.

Pán musel o Svojom vyvolenom národe, ktorý videl 40 rokov Jeho veľké skutky a predsa neveril, povedať: „*...preto som zanevrel na to pokolenie a riekol som: Vždycky blúdia srdcom. A oni nepoznali mojich ciest...*“ (Židom 3:10). Poznali sme my cesty Pánove s Jeho Cirkvou v tomto časovom úseku? Alebo kráčame po vlastných cestách a našimi srdcami blúdime?

Tu musíme poukázať na 2. Korintským 11:1–6. Pavol, povoláný muž Boží, naplnený Božou horlivosťou, zaslúbil veriacich jednému jedinému mužovi, áno, chcel Kristu priviesť čistú pannu. Ale obával sa, žeby had

fahkovážnych veriacich Istivo nezviedol a od Krista nezatiahol ku zlému. Porovnáva to s tým, čo sa stalo s Evou. Po zvedení Eva viac nebola pannou. Po zvedení niesla v sebe semeno hada, oddala sa Adamovi, porodila Kaina a pokračovala a porodila Ábela (1. Mojžišova 4). V Eve sa nachádzali dve rozdielne semená, dvaja synovia, ktorí boli nazvaní bratmi (1. Mojžišova 4:8–10). Kain bol falošný brat, nebol synom Adamovým a nie je zmienený v žiadnom rodokmeni. Bol synom zlého (1. Jánova 3:12).

Ako často brat Branham v súvislosti s Evou zdôrazňoval, že to bolo len jedno Slovo, ktoré had vsunul, a tým všetko, čo Boh povedal, spochybnil. Tak prišiel prahriech, nevera a následne zvedenie, ktoré malo za následok telesnú i duchovnú smrť. Preto brat Branham zdôrazňoval, že nevera je pôvodný hriech, ktorý za sebou tiahne všetky ostatné prestúpenia. Každý výklad má za následok pochybnosť o tom, čo povedal Boh, a tak je viera zmarená a nahradená neverou.

Čo je tajomstvo Krista a Cirkvi-Nevesty? Mária bola s Jozefom zasnúbená, ale bola pannou. Verila zaslúbeniu a povedala: „*Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova. A anjel odišiel od nej.*“ (ev. Lukáša 1:38). Do jej lona bolo nadprirodzeným počatím vložené Božie semeno, tak ako to bolo predpovedané v Žalme 22:10: „*No, isteže si Ty Ten, ktorý ma vložil do života matky...*“ a „*Ty si Mój Syn; Ja som ťa dnes splodil.*“ (Žalm 2:7 podľa nem. prekladu, 2. Samuelova 7:14). Tak sa naplnilo Slovo z Izaiáša 7:14: „*Hľa, panna počne...*“ a Slovo sa stalo telom, Syn Boží sa narodil (ev. Matúša 1:18–25, ev. Lukáša 1:26–38). Práve tak je Božie semeno Slova, v ktorom je zárodok života, vložené do panenského lona Cirkvi, z ktorého vzíde zástup premožiteľov, ktorý dospeje v plnosť muža (Efezským 4:13).

Vždy znovu musí byť zdôrazňované, že teraz, na konci času milosti, sa jedná viac ako kedykoľvek predtým o pravé zvestovanie poslednej Božej zvesti – o zaslúbené Slovo, nad ktorým Boh bdie, a ktoré On sám v deťoch zaslúbenia naplňa.

Čo sa stane pred návratom Krista?

V ev. Jána 14 nachádzame hlavné zaslúbenie nášho milovaného Pána: „... idem vám pripraviť miesto ... prídem zase a pobriem si vás k Sebe...”

Predtým sa však muselo naplniť to, čo On taktiež oznámil: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.*“ (ev. Matúša 17:11). Zaslúbenie, že pred dňom Pána musí vystúpiť prorok ako Eliáš, stojí v Malachiášovi 4:5–6. Ono sa v našom čase naplnilo. Tak ako Eliáš vzal 12 kameňov a vybudoval Pánov

oltár a ľud izraelský povolal k rozhodnutiu, tak sa to stalo skrze službu brata Branhama, ktorý učenie 12 apoštolov vyzdvihol na sviatnik. Eliáš sa modlil: „*Vyslyš ma, Pane, vyslyš ma, aby poznal tento ľud, že Ty, Pane, si Boh, a že si to Ty, ktorý si obrátil jeho srdce naspäť.*“ (1. Kráľovská 18:37) Pán sám aj naše srdcia obrátil.

O našom Spasiteľovi stojí napísané: „...*ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.*“ (Skutky 3:21) Teraz je čas vyvolania, napravenia a obnovenia prapôvodného stavu, tak ako to Boh dopredu oznámil. Prapôvodný základ je položený, zvestuje sa absolútne čistá Božia zvesť večne platného evanjelia (ev. Matúša 24:14, Zjavenie 14:6).

Pri prvom príchode Krista sa na zemi dialo nadprirodzené – anjel, ktorý mohol povedať: „*Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom, a som poslaný na to, aby som hovoril s tebou...*“ (ev. Lukáša 1:19), navštívil Zachariáša v chráme a dal mu zaslúbenie o narodení Jána Krstiteľa (ev. Lukáša 1:11–25). Potom prišiel anjel Gabriel k panne Márii a oznámil jej narodenie Spasiteľa (ev. Lukáša 1:26–38). V službe nášho Pána sa dialo neustále niečo nadprirodzené. A aj veriaci v prakresťanstve prežívali nadprirodzené pôsobenie Božie. Myslíme aj na nadprirodzené povolanie Pavla (Skutky 9). V prvých troch veršoch Zjavenia 1 čítame, že Pán poslal Svojho anjela, aby svojmu služobníkovi Jánovi oznámil všetko, čo sa malo stať. V poslednej kapitole vo verši 16 svedčí náš Pán ešte raz: „*Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch.*“

7. mája 1946 prišiel anjel k bratovi Branhamovi a povedal: „**Neboj sa! Bol som k tebe poslaný z prítomnosti Božej...**“ Tak prijal brat Branham, ako je všetkým v zvesti známe, svoje priame povolanie k službe, skrze ktorú mali byť srdcia detí Božích privedené späť k prapôvodu, k začiatku, k Slovu, k viere apoštolských praotcov. Je to Slovo Pána, ktoré zostáva naveky a ktoré, ako dosvedčil Peter, „...*je to slovo, ktoré sa vám zvestovalo.*“ (1. Petra 1:25) Máme teraz do činenia s najdôležitejším úsekom spásnych dejín.

Zvesť predchodcu vtedy obsahovala mimoriadne zaslúbenie. V ev. Matúša 3:11 čítame, že všetci, ktorí verili a nechali sa pokrstiť, počuli Jána hovoriť: „...*ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom*“ – „*Na vás, ktorí ste Jeho zvesť počuli, ktorých srdcia boli privedené k Nemu, ktorí ste sa nechali pokrstiť, On Svoje zaslúbenie naplní.*“ V Skutkoch 2 čítame, ako sa naplnilo (verše 33–41). V deň Letníc bolo najprv tých 120, ktorí boli zhromaždení v hornej sále, naplnených Duchom Svätým. Potom prešlo mnohým kázanie Petra ako osteň skrze srdce a pýtali sa:

„*Drahí bratia, čo máme činiť?*“ Na to prišla odpoveď, ktorá platí ešte dnes: „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.*“ (Skutky 2:38) V Skutkoch apoštolov 2:41 k tomu bolo pridaných tritisíc a v Skutkoch 4:4 päťtisíc duší. Služba predchodcu sa vyplatila. Mnoho srdc bolo pripravených. Boli v očakávaní, verili zasľúbeniu a mali účasť na ňom, keď sa naplnilo. Práve tak sú teraz srdcia pravých veriacich spojené s Pánom a všetci sú vo veľkom očakávaní toho, čo Boh bude konať. Nechajú sa biblicky pokrstiť v mene Pána Ježiša Krista a prežijú mocné pôsobenie Ducha.

11. júna 1933 bolo bratovi Branhamovi z nadprirodzeného svetelného oblaku povedané: „**Ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista!**“ Brat Branham tieto slová vo svojich kázaniach niekoľkokrát zopakoval a dokonca zdôraznil: „**Nie, že by som ja bol ten predchodca, ale zvesť bude predchodcom.**“

Na základe Izaiáša 55 predsa nie zvestovateľ ako nositeľ Slova, ale zvesť samotná vykoná, k čomu ju Boh posielal: „...*tak bude Moje Slovo, ktoré vyjde z Mojich úst; nenavrátí sa ku Mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi líbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.*“ (Izaiáš 55:11)

Ako očitý svedok zhromaždení brata Branhama a ako ten, ktorý s ním bol 10 rokov osobne v spojení, som oboznámený s tým, čo mu bolo povedané v súvislosti so zvesťou, ktorú mal priniesť. Neskôr však boli ako „prapôvodné a pravé“ zverejnené úplne iné verzie, v ktorých chýba slovo „zvesť“. Podľa najnovšej verzie mal hlas povedať: „As John the Baptist was sent to forerun the first coming of Jesus Christ, you will bring the second coming of Jesus Christ“ – „Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný ako predchodca prvého príchodu Ježiša Krista, tak ty prinesieš druhý príchod Ježiša Krista.“ Staršia verzia znela: „...ty budeš poslaný, aby si predišiel Jeho druhému príchodu.“ Pridanie alebo vynechanie jedného slova predsa úplne zmení to, čo Pán povedal (Zjavenie 22).

Dôvod, prečo bratia úmyselne dávajú ďalej sfaľovaný výrok o poslaní, je zrejmý: chcú tým povedať, že sa službou brata Branhama všetko skončilo. Niektorí dokonca veria, že Pán už prišiel a už teraz kladie nárok na tých Svojich, iní veria, že vytrhnutie už nastalo, ďalší zasa, že Anjel Zmluvy prišiel na zem a svoju nohu postavil na zem a more, že Zjavenie 10 sa už naplnilo, že trón milosti sa stal trónom súdu, že sedem hromov je sedem mimoriadnych mužov, a mnoho iného mätúceho. Oni nemôžu a nechcú veriť, že brat Branham na príkaz Pánov uskladnil pokrm, a to

tak, ako to vo videní obrazne videl v košíkoch v regáli, ale ešte ho nerozdával na stôl ako pripravený pokrm. Nemôžu a nechcú veriť, že prorok mi 3. decembra 1962 povedal: „Počkaj s rozdávaním pokrmu, až kým nedostaneš zvyšok...“ a „...pokrm je v tých kázaniach, ktoré sú zaznamenané na zvukových páskach...“

V uplynulých rokoch osem bratov zo štyroch krajín cestovalo do Jeffersonville, aby hovorili s oboma svedkami, ktorí boli pri tom, keď brat Branham vtedy skrze zjavenie zopakoval, čo mi Pán 2. apríla 1962 povedal. Posledným dvom bratom hlavný svedok, brat Fred Sothman, ktorý od roku 1948 zotrval s bratom Branhamom, dokonca presnými slovami zopakoval, čo prorok vyslovil. Dokonca si ešte veľmi dobre pamätal vetu: „Čakaj s rozdávaním pokrmu, až kým nedostaneš zvyšok.“ Prečo sa žiadny brat, ktorý zverejňuje svoje vlastné teórie, neopýta svedkov? Odpoveď je jednoduchá: pretože by už ďalej nemohli ohovárať a museli by uznať to, čo Boh teraz koná skrze zvestí.

Každý sa musí rozhodnúť, či verí Bohu a Božiemu Slovu alebo výkladom. Alebo v tomto prípade, či verí, čo skutočne bolo povedané, alebo tomu, čo falšovatelia z toho učinili. Napriek tomu bude Kristu, nášmu Pánovi a Spasiteľovi, privedená čistá panna (2. Korinským 11) a múdre panny budú pri návrate Ženícha pripravené (Matúš 25:10). Pripravenosť múdrych panien je spojená so službou múdreho služobníka a verného služobníctva (čelade) z Matúša 24:45–47, pretože hneď v ďalšej kapitole stojí: „...*vtedy bolo nebeské kráľovstvo podobné desiatim pannám*“. To sa naplnia v našom čase. Duchovný hlad, ktorý bol predpovedaný v Ámosovi 8:11, je tu a ten na príkaz Pánov uskladnený pokrm je rozdeľovaný tak, ako mi to Pán 2. apríla 1962 prikázal. Neskôr mi práve tak povedal: „**Môj služobník, Ja som Ťa na základe Matúša 24:45–47 k tomu určil, aby si rozdával pokrm...**“ U Boha všetko prebieha usporiadane a podľa plánu. Čo povedal vtedy, platí ešte dnes: „*Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda...*“ (Lukáš 10:16)

Dôležité porovnanie

Na základe Matúša 25:1–13 je nebeské kráľovstvo podobné desiatim pannám, ktoré sa vydajú na stretnutie so Ženíchom. Všetky počujú zvestí a berú si svoje lampy so sebou. Potom však všetky pospia. Matúša 25 musíme porovnávať s Matúšom 13:25 – tam Syn človeka seje dobré semeno, potom ľudia pospali, a to bol čas, ktorý využil nepriateľ, aby sial svoje zlé semeno. Brat Branham ho nazýva „semenom odporu“. V podobenstve

z Matúša 25 všetky panny tiež pospali a aj teraz využíva nepriateľ príležitosť, aby zasial svoje semeno. Každý výklad je predsa cudzím semenom, ktoré seje ten zlý. V čase večera nastalo svetlo. O polnoci pri prebudení bude zjavené, kto putoval vo svetle a dosiahol cieľ – kto je bláznivý a kto múdry. To sa nedeje v čase večera, keď vystúpil zvestovateľ, to sa deje v čase polnoci, keď prichádza Ženích, pretože potom chýba bláznivým pannám olej Ducha. Áno a vtedy budú poslané k svojim predavačom – nie k tomu, ktorý krstí Duchom a ohňom! Predavači hovoria síce o zjavení Ducha, ale sami ho vôbec nemajú.

Človek sa sotva odvažuje zopakovať, čo Ženích bláznivým pannám hovorí: „Potom, neskôr, prišli aj tie ostatné panny a hovorili: Pane, Pane, otvor nám! Ale On odpovedal a riekol: Amen vám hovorím, neznám vás!“ (Matúš 25:11–12, podľa nem. prekladu) Toto „neskôr“ bude potom „príliš neskoro“. To nie je adresované neveriacim, ale veriacim. Panny, ktoré počuli volanie k prebudeniu a vyšli v ústrety Ženíchovi, si potom musia vypočúť: „Nepoznám vás!“ Čo sa s nimi stalo? Prekročili niekde hranicu a zmeškali napojenie? Nechali sa zmiast' alebo zviest'?

V poslednom liste Cirkvi stojí Pán pred dverami (Zjavenie 3:20) – kto Jeho hlas počuje a otvára mu, k tomu On vchádza, aby s Ním jedol. Či bláznivé panny posledné klopanie nepočuli a neotvorili mu svoje dvere? Na konci stoja ony sami pred zatvorenými dverami. Ježiš je predsa dverami, skrze ktoré musíme vojsť. On je dobrý Pastier a Jeho ovce počujú na Jeho hlas (Jána 10). Na koho hlas počúvali bláznivé panny? Nasledovali cudzím učением? To „Nepoznám vás!“ je pre nás neuveriteľné.

Všetci v Cirkvi, ktorí prijímajú cudzie semeno, viac nepatria medzi múdre panny, sú zvedené ako Eva. Pavol úplne zreteľne povedal, že v prípade zvedenia je kázaný iný Ježiš, iné evanjelium pod vplyvom iného ducha. Bláznivé panny sa nechajú unášať každým vetrom učenia, pričom sú neskôr ich myšlienky zvedené ku zlému (2. Korintským 11:1–6). Múdre panny zostávajú verné a prijímajú jedine a len semeno Slova. Skrze to, že veria len tomu, čo a ako hovorí Písmo, zostávajú pod Božím vplyvom. V nich triumfuje viera, ktorá premožla svet.

Pozorujme, aké podobné sú výroky proti činiteľom divov, ktorí boli v podstate zvodcovia bláznivých panien.

„A vtedy im vyznám: Nikdy som vás neznal. Odíďte odo Mňa, páchatelia neprávosti!“ (ev. Matúša 7:23) a

„Potom na koniec prišli aj tie ostatné panny a hovorili: Pane, Pane, otvor nám! Ale On odpovedal a riekol: Amen vám hovorím, neznám vás!“ (ev. Matúša 25:11–12)

Tak iste, ako sa naplnilo Slovo o vernom služobníkovi, tak sa potvrdzuje aj to o zlom služobníkovi z Matúša 24:48–51 a to, čo Pavol prorocky dopredu videl: „*Lebo je mnoho i nepoddajných, márnomluvných a zvoditeľov mysle, najmä tí z obriezky, ktorým treba zapchať ústa, ktorí prevracajú celé domy učiac, čo sa nemá, pre mrzký zisk.*“ (Títovi 1:1–11) Aj v našom čase bolo najprv siate dobré semeno, ale potom sial nepriateľ svoje semeno na to isté pole. Ale nikdy sa nestal z pravého proroka falošný a ešte sa nikdy z múdreho služobníka, ktorého Pán sám poslal, nestal zlý služobník – a naopak, Syn človeka seje vždy len dobré semeno skrze Svojich poslov a nepriateľ zlé. Naveky zostáva pravdou, čo náš Pán povedal: „*...pole je svet, a dobré semeno sú synovia kráľovstva; kúkoľ sú synovia toho zlého...*“ (Matúša 13:38–52)

„*Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý Mňa poslal.*“ (ev. Jána 13:20)

Boh nám skrze Svoje učenie predkladá Svoju pravdu ako smernicu (Izaiáš 28:17, 1. Timoteovi 4:6, Títovi 2:17). Stôl Pánov je naplnený len čistým pokrmom. Teraz bude zjavené, kto mal napojenie a žije v prítomnosti Ježiša Krista, ale aj to, kto zostal stáť v minulosti v prežitíach proroka a hovorí len o tom, čo sa raz stalo. Všetko, čo patrilo k službe zvestovateľa, sa stalo, a bola nám zvestovaná celá rada Božia. Brat Branham hovoril o každej biblickej téme, ukázal ženám i mužom ich miesto tak ako Pavol, hovoril o zborovom poriadku, o službách a na priamy príkaz Pánov dokonca o ťažkej téme manželstva, rozvodu a opätovného manželstva. Skrze Božiu milosť môže byť všetko, čo brat Branham učil, biblicky usporiadané. Podobne ako v biblických časoch nešlo o životný príbeh Mojžiša a Eliáša alebo Jána Krstiteľa, ani Petra alebo Pavla, o ktorých tak či tak nič nevieme, tak sa ani dnes nejedná o životné príbehy brata Branhama, ale o spásne dejiny, ktoré Boh teraz privádza k záveru.

Kult osobnosti a modloslužbu rozhodne odmietame. Len ten, kto nepoznáva, že Boh Svojej cti nedáva nikomu, bude uctievať osobné predmety proroka – áno, dokonca jeho hrob. My však nezvestujeme proroka, ale to, čo mu bolo ako Pavlovi skrze Ducha zjavené – my zvestujeme Ježiša Krista ako toho istého včera, dnes a na veky. Kto je skutočne vyvolený, ten žije v Božej prítomnosti. Všetci vyvolení majú účasť na službe proroka, a to tak, že poznávajú, čo Boh po jeho odchode domov konal a ešte stále koná. Teraz sa predsa jedná o to, čo sám Pán pre tento čas predurčil. Na to hovoríme s vďačnosťou: „Amen!“

Satan, žalobník bratov, použil zlomyseľných ľudí stojacich pod jeho vplyvom, aby zničil vplyv služobníka, ktorý má skrze zvestovanie. Až keď bude ľudský syn, ktorý bude po svadobnej hostine panovať železným prútom nad všetkými národmi, vytrhnutý k Bohu, bude žalobník zvrhnutý na zem (Zjavenie 12:1–12). To je jedno zo zaslúbení, ktoré sú dané premožiteľom (Zjavenie 2:26–29). Vtedy končí služba Ježiša Krista ako Príhovorcu (1. Jána 2:1–2). Boh nám v Kristu daroval dokonalé zmierenie, dokonalé ospravedlnenie skrze krv Baránka Božieho. Medzi vyvolenými nikdy nebolo nepriateľstvo. Vyvolení nikdy nebudú iných prenasledovať ani obžalovávať. Bolo to semeno hada, totiž Kain, ktorý lásku predstieral, nechal vzrásť žiarlivosť, pretože Boh jeho obeť neprijal, a stal sa prvým vrahom (1. Jánova 3:9–12, 1. Mojžišova 4:8).

Tak iste, ako Spasiteľ ako najvyšší kňaz (Židom 9:11–14) vošiel so Svojou vlastnou krvou do nebeskej svätyne a krv Novej zmluvy (Marka 14:24) priniesol na zlatú pokrývku truhly zmluvy (Židom 8:15–22, 2. Mojžišova 25:17), tak iste je Prostredníkom Novej zmluvy (1. Timoteovi 2:5). Trón súdu, z ktorého v Starom zákone vychádzal rozsudok, sa stal trónom milosti. Až keď sa dokoná celý spásny plán, stane sa trón milosti opäť trónom súdu. To sa stane na základe 6. pečate (Zjavenie 6:12–17), keď sa slnko premení na temnotu a mesiac na krv, keď nadíde strašný deň Pánov (Izaiáš 13:9–16, Joel 3:4, Malachiáš 3:19, Skutky 2:20, 2. Petrova 3:10 a iné).

Pavol píše ďalej: *„Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Boh je, ktorý ospravedľňuje.“* (Rimanom 8:33) Kto ich odsúdi? A vymenúva celý počet vecí, ktoré môžu vyvolených postihnúť do konca súženia a prenasledovania, a končí poznámkou: *„Ale v tom vo všetkom statne víťazíme skrze Toho, ktorý nás zamiloval. Lebo som presvedčený, že ani smrť ani život ani anjeli ani vrchnosti ani moci ani prítomné ani budúce veci ani vysokosť ani hĺbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“* (Rimanom 8:37–39)

Celý plán spásy je vostlaný do lásky Božej. On nás miloval a my ako Jeho spasení a milovaní smieme Jeho a jeden druhého tiež milovať v Jeho láske (ev. Jána 13:34–35).

Vyvolení a pred založením sveta predurčení prežijú posledné a záverečné Božie pôsobenie. Najprv muselo byť do ich srdca zasiate semeno Slova, na ktoré potom padne pozdný dážď (Hozeáš 6:3, Joel 2:23–24, Zachariáš 10:1, Jakuba 5:7). Boh sa o všetko postaral. A tak iste, ako dokončil Svoje dielo stvorenia, dokoná aj Svoje dielo spásy. Amen. Amen.

Rok 2013

V júni 2013 to bude osemdesiat rokov, odkedy bolo bratovi Branhamovi z nadprirodzeného svetelného oblaku mocným hlasom prevolané, že jemu zverená zvesť predíde druhému príchodu Krista.

Pred päťdesiatimi rokmi, totiž v marci 1963, hovoril brat Branham v rade zhromaždení na priamy pokyn Pánov o zjavení siedmych pečatí. Tomu predchádzalo niečo mimoriadne: 28. februára 1963 sa brat Branham nachádzal na hore Sunset v Arizone v USA, keď náhle sedem po sebe nasledujúcich hromových úderov zatriaslo celým okolím. Na týchto sedem hromov sa vždy znova odvolával a povedal, že sú spojené s pečatami a s vierou k vyrhnutiu. Tam sa mu zjavilo v nadprirodzenom svetelnom oblaku sedem anjelov rozostavených v tvare pyramídy. Siedmy v tejto formácii k nemu hovoril a dal mu pokyn vrátiť sa späť do Jeffersonville a kázať o siedmich pečatiach. To sa potom stalo od 17. do 24. marca 1963.

Pri otvorení pečatí sa jednalo o zjavenie všetkých tajomstiev, áno, o objasnenie celej rady Božej s Cirkvou, s Izraelom a všeobecne, založené len na základe Svätého Písma.

Žiaľ, nikdy neexistovalo toľko výkladov výrokov proroka, tak mnoho smerov a učení, toľko sfalšovani, ktoré sa lživo nazývajú „zvesť“, ako teraz. Každý sa odvoláva na proroka, aj keď predkladá vlastné výklady bez toho, aby čo i len bral do úvahy to, čo hovorí Biblia.

Nie je skutočne nikomu nápadné, koľko sa k napísanému Slovu pridáva ako takzvané „zvláštne zjavenia“? Skutočne žiadny z nich nemyslí na to, že Pán tým, ktorí k slovám proctva niečo pridajú, oznámil: „...*na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe*“? (Zjavenie 22:18–19) Oni nebudú v nebesiach, ale vonku a budú musieť prejsť skrze rany súženia.

Môžeme sa napríklad pýtať, čo stojí o siedmich hromoch napísané v Biblii. Odpoveď znie: nič, absolútne nič. Čo môžem ja, ako Boží služobník, ktorého Pán povolal zvestovať Jeho Slovo, o tom povedať? Nič. Prečo nie? Pretože v ctibázni rešpektujem to, čo hlas z nebies povedal: „*Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!*“ (Zjavenie 10:4b) Aj pri tejto tak spornej téme je absolútne dôležité nebrať do úvahy len citáty z rokov 1962 a 1963, ale aj to, čo brat Branham povedal po otvorení pečatí.

V kázaní *Odhalenie Boha* v júli 1964 brat Branham povedal: **„Odpovedal som: ‚Ale pochopte, ani jedno Slovo predsa nemôže byť pridané alebo odňaté.‘ Potom sa ma spýtal: ‚Sedem hromov, ktoré vydali sedem hlasov, nebude to žiadne zjavenie, ktoré bude dané človeku?‘ Odpovedal som: ‚Nie, môj pane. To by znamenalo,**

že k Slovu je niečo pridané alebo niečo z Neho odňaté.' Všetko je tu v Ňom zjavené a v siedmich pečatiach bolo potom oznámené zjavenie, čo to bolo. On je ešte stále Slovom! Nesmiete vyjsť z tohto Slova von. Duch Boží nikdy z tohto Slova nevyjde. On vždy zostane so Svojím Slovom...“ (1. Korinským 4:6)

Od času, keď mu bolo povedané, že zvesť predíde druhému príchodu Krista, uplynulo osemdesiat rokov. 2 000 rokov prešlo od času, keď dal Pán zaslúbenie o Svojom návrate. Už vtedy Pavol písal: „*Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.*“ (1. Korinským 15:51) Peter pokračuje: „*Neodkladá Pán váhajúc so zaslúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli k pokániu.*“ (2. Petra 3:9). Ešte stále platí to, čo náš Pán povedal: „*Teda bdejte, lebo nevíete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.*“ (Matúša 24:42) a „*Majte oči otvorené, buďte bdeli, lebo nevíete, kedy bude ten čas.*“ (Marka 13:33, podľa nem. prekladu)

Môžeme počítať so skorým návratom nebeského Ženicha, ktorý nastane akonáhle bude ten posledný zavolaný. Dôležité je, aby sme boli pripravení. „*Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.*“ (2. Petrova 3:14)

Posledná zvesť dosiahla končiny zeme a každý rok by mohol byť tým posledným. Pre nás má orientácia skrze prorocké slovo, ktoré nepripúšťa žiadny vlastný výklad (2. Petrova 1:20), ten najväčší význam. Čítame, čo je pre tento čas v Slove oznámené, a vidíme, že sa to všetko naplňa.

Teraz sa skutočne jedná o to správne usporiadať všetko, čo sa týka spásneho plánu Božieho, a aj samých seba nechať správne zaradiť. Vychádzam z toho, že všetci, ktorí prijímajú svoje vyvolenie a predurčenie, môžu zo srdca veriť tomu, čo Boh teraz koná. Všetci ostatní sa musia zmieriť so svojím určením, pretože sa na Slove tohto času pohoršili a to, čo Boh koná, neuznávajú.

Pre všetkých, ktorí našli pred Bohom milosť, platí len to, čo je napísané v Slove. A každý, kto je správny vo svojom srdci, všetkému správne porozumie. Nemusím brať späť nič z toho, čo som kázal alebo napísal. Spolu so všetkými vyvolenými prežijeme dokončenie a na záver vytrhnutie, ktoré mi bolo ukázané v januári 1981, keď som bol vzatý hore spolu so zástupom odetým v bielom šatstve. Končím slovom apoštola Pavla: „*Ale ja na to na všetko nič nedbám, ani môj život nie je tak drahý, ako aby som s radosťou dokončil svoj beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša, to jest, aby som pevne svedčil evanjelium milosti Božej. ...lebo som sa*

neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.
(Skutky 20:24 a 27)

Všetkým vyvoleným a predurčeným na všetkých kontinentoch vyslovujem zo srdca vďaku, že k Pánu, k Jeho Slovu a dielu verne stojíte.

„A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolání k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“ (Zjavenie 19:9)

„A Duch a Nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“
(Zjavenie 22:17)

Očakávania na všetkých úrovniach

11. februára 2013 pápež Benedikt XVI. prekvapil celý svet oznámením svojho odstúpenia a tým spustil vlnu špekulácií o svojom nasledovníkovi.

„Mal by stáť v tradícii dochovanej viery, ale zároveň by mal preniknúť do sveta moderného človeka. Mal by udržať pohromade cirkvi 1,18 miliardy katolíkov a zároveň presadiť vieru v pluralizmus a multikultúrne spoločenstvo. Nemal by byť príliš starý, ale zrelý a priniesť najvyššie vzdelanie.“ Tak zhrnul jeden novinár, čo očakávajú katolíci od nového pápeža. Protestantské denominácie si údajne želajú predovšetkým „ekumenika“.

V súčasnosti je v Svetovej rade cirkví zjednotených 349 protestantských denominácií a spoločenstiev s viac ako 560 miliónmi ľudí vo viac ako 110 krajinách. Celým svetom vysoko vážený pápež Benedikt XVI. našiel vždy správne slová a vhodné biblické miesta, aby zdôraznil „jednotu kresťanov“. Napríklad čítal slová apoštola Pavla z Efezských 4:4–6, v ktorých sa jedná o *jednu* vieru a *jeden* krst: Benedikt hovoril o „vyznaní viery krstu v Boha“. Ale ten, kto číta presne to, čo stojí v Biblii, zistí, že jedna viera a jeden krst, o ktorých hovoril Pavol, nemajú nič spoločného s „trojičným vyznaním viery“ a s „trojičným krstom“, v ktorý veria organizované cirkvi a praktizujú ho.

Pápež Benedikt čítal aj z ev. Jána 17:21, kde stojí: „...*aby všetci boli jedno*“ a toto miesto vztiahol na ekumenu. Slovamí Ježiša však nie je mienené ľudské zjednotenie spoločenstiev viery, ale jednota pravých veriacich v Ježiša Krista, nášho Pána, v Jeho Slove.

Potom ako pápež Ján Pavol II., ktorý pochádzal z Poľska a bol zdatný v nemeckej a ruskej reči, spolu s Michailom Gorbačovom zohrali hlavnú úlohu pri úspechu nemeckého zjednotenia, pripadla nemeckému pápežovi

Benediktovi XVI. úloha prevziať prípravu zjednotenia všetkých organizovaných cirkví. Pozval zástupcov dvanástich svetových náboženstiev do Assisi, dokonca sa ako prvý pápež stretol so zástupcom evanjelického kostola vo Wittenbergu, na mieste pôsobenia Martina Luthera.

V roku 2017 sa budú konať oslavy 500. výročia začiatku reformácie a dovtedy má byť „rana, ktorá skrze reformáciu nastala“, uzdravená a všetky dcérske denominácie sa majú vrátiť späť do lona matky tak, aby konečne skončilo rozdelenie a nastala údajná „jednota v rozmanitosti“ v „jedinej cirkvi“.

Či sa jedná o náboženstvo, politiku alebo hospodárstvo, vo všetkých oblastiach je snaha o zjednotenie. Nemecko je zjednotené, Európa sa zjednocuje, celý svet bude zjednotený pod jednou hlavou, ktorú všetci budú oslavovať. Cirkvi Ježiša Krista sa to však netýka. Biblickí veriaci nenachádzajú v tomto svete žiadne uznanie. Ich sa týka to, čo povedal Pán: „Ja som im dal Tvoje slovo, a svet ich vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, ako ja nie som zo sveta.“ (ev. Jána 17:14) Tak budú zjednotení pod svojou hlavou, Ježišom Kristom.

V roku 1993 – len pred 20 rokmi – uznal Vatikán, ktorý si ako cirkevný štát vymenil veľvyslancov so všetkými vládami, štát Izrael a uzatvoril s ním diplomatické vzťahy. Pápež je predsa jediná osobnosť, ktorá je v celom svete vážená a uznávaná všetkými náboženstvami a vládami ako autorita. Už 18 rokov prebiehajú jednania týkajúce sa najmä troch oblastí: postavenia katolíckej cirkvi v Izraeli, zvrchovanosti nad svätými miestami a otázky daní a vlastníctva katolíckej cirkvi v Svätej zemi. Spoločne sa jedná o viac ako 21 dôležitých miest, priestranstiev a budov. Doteraz bolo najväčšou prekážkou zdráhanie sa Izraela vzdať sa kontroly nad sálou, kde sa konala posledná večera, ktorá sa nachádza na hore Sion. Izrael teraz „malú časť“ priznal katolíckej cirkvi a pripustil pápežovi oficiálne miesto v sále poslednej večere.

Teraz, keď boli odstránené najväčšie prekážky, vyjednal nový katolícky nuncius v Izraeli, arcibiskup Giuseppe Lanzarotto, s predchádzajúcim miestodržiteľom, ministrom zahraničia Izraela Deni Ayalonom, dohodu, ktorá má byť podpísaná v júni 2013 vo Vatikáne. Táto dohoda pripravuje istú cestu pre tú zmluvu, ktorá bude vyhovovať Palestínčanom – moslimom, Židom aj kresťanom, bude zahŕňať Chrámovú horu a východný Jeruzalem a sľúbi Blízkemu východu, a tak i celému svetu všetkými dlho očakávaný pokoj (1. Tesalonickým 5:3). Prorok Daniel predsa v kapitole 9:27 predpovedal: „A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň...“

Novému pápežovi pripadne vedúca úloha pri mierových jednaniach, ktorú pápež Benedikt XVI. ako Nemec, ktorý zažil ešte hrozný čas nacistov, nemohol naplniť. Najvhodnejší pápež by snáď bol z USA, ktoré sú celosvetovo uznávanou veľmocou, tak aby zjednotil všetky náboženstvá a vyjasnil so židmi a moslimami status Jeruzalema. Ale príde to tak, ako to prísť má.

Brat Branham povedal, že zmluva bude uzavretá v čase, v ktorom môžeme počítať s vytrhnutím: **„Vo chvíli, keď začína sedemdesiaty týždeň, totiž 7 rokov, je Cirkev už vzatá.“** (6. augusta 1961) **„Potom, ako je Cirkev vzatá, uzavrie Rím so Židmi zmluvu.“** (18. marca 1963)

Biblické proroctvá sa pred našimi očami naplňajú na všetkých úrovniach, aj s Izraelom, a my sme si smieme pozdvihnúť naše hlavy a vedieť, že sa vykúpenie našich tiel priblížilo (Rimanom 8:23, 1. Korintským 15:50–58, 1. Tesalonickým 4:13–18, 1. Jánova 3:1–3).

„A riekol mi: Nezapečať slov proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.“
(Zjavenie 22:10)

„Hovorí Ten, ktorý svedčí toto: Áno, prídem skoro! Amen. Áno, prídí, Pane Ježišu!“ (Zjavenie 22:20)

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank

Oznamy

Ak Boh chce, počas Veľkej noci plánujeme nasledujúce zhromaždenia:

Veľkonočný piatok 29. 3. 2013 o 14:00 Boblingen

Sobota 30. 3. 2013 o 14:00 Salzburg

Nedeľa 31. 3. 2013 o 14:00 Zurich

Príďte všetci a pozvite aj iných.

Misijné cesty

Aj tento rok začal hneď ďalekou cestou, a to do Indie. Bol som premožený, keď ma brat Svami po požehnanom zhromaždení v Chenai vzal za ruky a povedal, že ma v roku 1964 po prvýkrát počul kázať. Teraz má 92 rokov a vôbec nevedel pochopiť, ako ešte môžem cestovať. Aj k zhromaždeniam v Hirabáde a Naí Dillí pricestovali veriaci zo vzdialenosti stoviek kilometrov, aby na nich mali účasť.

Bol to brat brat Branham, ktorý mi dal v decembri 1962 adresy známeho evanjelistu v Indii. Od mojej prvej návštevy v roku 1964 to bola teraz moja 24. misijná cesta na toto územie. V tomto čase je celá zem od najvyššieho severu až po najvzdialenejší juh zahrnutá do zvestovania. Nielen v Indii, ale aj vo všetkých ázijských krajinách a v krajinách Ďalekého východu Boh učinil veľké veci – najnovšie dokonca v Mongolsku. O tom, čo sa tam, ale aj na africkom kontinente a aj v iných častiach zeme deje, tu však žiaľ nemôžeme hovoriť dopodrobna.

Áno, tak ako Pán Abrahámovi zasľúbil, sú všetky národy a pokolenia v Ježišovi Kristovi požehnané (Galatským 3:14). Sme si vedomí toho, že teraz zaznieva posledné volanie tak, aby ešte tí poslední mohli byť zavolaní.

Dve fotografie s našimi bratmi a sestrami v Indii.

*

Ak máte záujem dostávať našu literatúru,
môžete nám napísať na túto adresu:

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05
internet: www.misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

www.misia.sk

Naše internetové vysielania môžete sledovať
každý prvý víkend v mesiaci

v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00
na stránkach **www.misia.sk**

Kázania môžete naživo počúvať v 13 rôznych jazykoch po celom svete.

Zhromaždenia v Zürichu sú dostupné na internete
posledný víkend každého mesiaca o 14:00 v nemčine a vo francúzštine.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **youtube.com**
pod názvom **svobodnalidovamisie**

